

phorin zu, das die Reizbarkeit des Rückenmarkes vergrössert. Die drei anderen: Peyotlin, Anhalonin und Anhalonidin stehen in der Mitte des Wirkungskreises der zwei vorigen Alkaloide. Auf den Frosch bewirken sie Schlafrunkheit — die auf Lähmung des Gehirnes zurückzuführen ist — nachgefolgt von Erscheinungen des Starrkrampfes. Von den Alkaloiden der Drogen in Bezug auf ihre Wirkung, ähnlich einige dem Morphin, andere dem Strychnin.

Bei der Herstellung des hydroalkoholischen Extraktes von Echinokaktus konstatierten wir, dass sich reichlich ein weisses krystallinisches Pulver abschied, das nach verschiedener Weise vorsichtig gesammelt wurde. Bei dessen Prüfung ergab sich aus oxalsauerem Kalk (0,98 %) und schwefelsaurem Magnesiuns 0,372 % bestehend.

Eine weitere Untersuchung auf Glycoside war erfolglos.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Έκτός τῶν ἀνευρεθέντων ἀλκαλοειδῶν τοῦ φυτοῦ τούτου μεσκαλίνης, ἀναλαμίνης, ἀναλονιδίνης, πεγιοτίλινης, ἀναλονίνης καὶ λοφοφορίνης ἀνεζητήθησαν γλυκοσίδαι πλὴν αἱ προσπάθειαι ἥμιν ἀπέβησαν ἀκαρποῖ.

Κατὰ τὴν παρασκευὴν ὑδραλκοοιδικοῦ ἐκχυλίσματος ἔχινοκάπτου ἀπεχωρίσθη λευκὴ κρυσταλλικὴ οὐσία, ἡτις ἐξετασθεῖσα κατεδείχθη μετγμα δξαλικοῦ ἀσθεστίου καὶ θεικοῦ μαγνησίου. Ποσοτικῶς ἀποχωρισθέντα καὶ προσδιορισθέντα τὰ δλατά ταῦτα παρέσχον: δξαλικὸν ἀσθεστίον 0,981 % καὶ θεικὸν μαγνήσιον 0,372 %.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — Υπὸ τὰ προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Β'. — Η Βλαύτη καὶ ὁ ἥρως ἐπὶ Βλαύτῃ, ὅπο κ. Ἀντωνίου Δ. Κεραμοπούλου.

Περίληψις τῆς ἀλλαχοῦ δημοσιευθησομένης ἀνακοινώσεως ἔχει οὕτωσί:

‘Ο πάλαι ποτέ ἀνώνυμος «ἥρως ἐπὶ Βλαύτῃ» δ λατρευόμενος ὑπὸ τὸν ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης, (Πολυδ. 7,87. Παυσ. 1,22,5. Pauly-Wissowa λ. Aigeus σ. 954) ἐταυτίσθη ἔπειτα πρὸς τὸν Αἰγέα, ἐξ οὗ, αὐτοκτονήσαντος, ὄνομάσθη δῆθεν τὸ Αἰγαῖον. Η πρώτη ὄνομασία ἐδόθη αὐτῷ ἐκ τῆς γειτογίας τοῦ ἥρώου πρὸς τὸ ξερὸν τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης τῆς ἐπιλεγομένης Βλαύτης, εἰς τὴν ὅποιαν ἦτο ἀφιερωμένον καὶ τὸ ἀνάθημα τοῦ Σιλωνος. (Ἐφ. Άρχ., 1906, 243 ἐξ.— Staïs, Marbres et bronzes, σ. 231 ἀριθ. 2565). Ταύτης σύμβολον ἦτο τὸ σανδάλιον ἦτοι ἡ βλαύτη, ἐπομένως δὲ τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀφροδίτης τὰ εἰκονίζοντα αὐτὴν κρατοῦσαν σανδά-

λιον ἢ ἀπειλοῦσαν ἢ δέρουσαν διὰ σαγδαλίου δηλοῦσιν αὐτὴν ὡς Βλαύτην (πρβλ. Reinach, Repert. d. Stat. 2, σ. 364 Ἀρχ. Δελτ., 1923, σ. 175). Ἐν τῇ θρησκείᾳ ἡ Ἀφροδίτη αὕτη ἐμφανίζεται ὡς προστάτις τῆς συζυγικῆς ἢ οἰκογενειακῆς ἀρμονίας. Ἐχομεν δὲ ἐν παράδειγμα ἀνδρὸς (Δελτ. Ἀρχ., 1889, σ. 127) καὶ ἐν γυναικὸς (αὐτ., σ. 128) ἀπευθυνομένων πρὸς αὐτὴν ὡς τοιαύτην.

ΧΩΡΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΕΩΛΟΓΙΑ.—Ἐκθεσις περὶ τῶν γεωλογικῶν ἔρευνῶν εἰς τὴν νῆσον Χίον κατὰ τὸ θέρος 1927*, ὑπὸ κ. *Κωνστ. Α. Κτενᾶ*.

Εἰς τὴν προκειμένην ἀνακοίνωσιν περιλαμβάνονται: τὰ κύρια πορίσματα τῶν γεωλογικῶν ἔρευνῶν, τὰς δόποιας ἔξετέλεσα κατὰ τὸ θέρος 1927 εἰς τὴν νῆσον Χίον, ἐν μέρει μὲν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Αἱ ἔρευναι αὐταῖ, αἱ δόποιαι εἰχον σκοπὸν νὰ συμπληρώσουν πρὸς ὥρισμένας κατευθύνσεις τὰς προηγουμένας παρατηρήσεις μου περὶ τῆς γεωλογικῆς κατασκευῆς τῆς νήσου, διήρκεσαν ἀπὸ τὴν 24 Ἰουνίου ἕως τὴν 15 Ἰουλίου 1927.

Ἡκολούθησα τὸ ἐπόμενον δρομολόγιον: Πόλις Χίου—Αἶπος—Ἄγιος Ἰσίδωρος—Κέραμος—Ἄγιασματα—Ἐγρηγόρος—Ἄγιον Γάλας—Ἀκρωτήριον Μελανιόδας—Τρυπες—Κουρούνια—Πίθοι—Καμπιά—Λεφτόποδα—Κέραμος—Βολισσός—Βασιλικά—Κουδαράς—Κουκουλῶνας—Κατάβασις—Πραστεία—Σιδηροῦντα—Ἄλιντα—Λιθί—Πυργί—Ἐλάτα—Μερικοῦντα—Μεστά—Ολύμποι—Κάτω Φανά—Ἄγια Δύναμις—Καρύντα—Σκινῶνας—Δώτια—Ψάρωνας—Ἐμπορειός—Καλαμωτή—Μπρούκια—Πόλις Χίου.

Ἡ διαδρομή μου σημειοῦται εἰς τὸ συγημμένον σκαρίφημα, διπού ἀναγράφονται ἐπίσης καὶ αἱ κύριαι περιοχαί, εἰς τὰς δόποιας ἔξετέλεσα λεπτομερεῖς γεωλογικὰς ἀναλύσεις.

Τὰ νέα συλλεγέντα στοιχεῖα περὶ τῆς κατασκευῆς τῆς νήσου τὰ ἐκθέτω ἐνταῦθα ἡμερολογιακῶς, συνδέω δημοσδήποτε τὰς νέας παρατηρήσεις μὲ τὰ πορίσματα τῶν παλαιοτέρων μου ἐκεῖ ἔρευνῶν. Εἰς τὴν μελέτην μου δέ, ήτις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς Πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, θὰ ἐκθέσω συνολικῶς καὶ ἀπὸ ἴστορικῆς καὶ πετρολογικῆς ἀπόψεως τὰς μέχρι τοῦδε γνώσεις μας περὶ τῆς συστάσεως τῆς ἡπειρωτικῆς αὐτῆς νήσου, ἢ δόποια ἔχει ἔξαιρετικὴν σημασίαν διὰ τὸ ὅλον Αιγαίου. Ἐκεῖ δὲ θὰ δημοσιευθοῦν καὶ οἱ γεωλογικοὶ χάρται καὶ αἱ τομαί, τὰς δόποιας παρουσίασα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Ἰουνίου 1928.

* CONST. A. KTÉNAS.—*Rapport sur les recherches géologiques effectuées à l'île de Chios pendant l'été 1927.*—Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Ἰουνίου 1928. —Ἀνακοίνωσις (ἀρ. 41) ἐκ τοῦ Ὁρυκτολογικοῦ καὶ Πετρολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.